

Loven går ud på en forhøjelse af den ved ferielovens § 5, stk. 1, fastsatte feriegodtgørelse på $6\frac{1}{2}$ pct. med $\frac{3}{4}$ pct. til $7\frac{1}{4}$ pct.

Der foretages endvidere en tilføjelse til lovens § 5, stk. 2, om et *tillæg til ferielønnen* for sådanne ferieberettigede, som får løn under ferien, på $\frac{3}{4}$ pct., som *udbetales kontant* til de ferieberettigede, når ferien holdes.

Ministeren oplyste i sin fremsættelse, at eventuelle aftaler mellem arbejdsgivere og ferieberettigede om *erstatning af det kontante tillæg med 3 yderligere feriedage med løn* ville kunne opnå arbejdsministeriets godkendelse.

Bestemmelserne om forhøjelse af feriegodtgørelsesprocenten og kontanttillægget til løn under ferien får — ifølge § 2 — *også gyldighed for de områder, der omfattes af de i ferielovens § 6, stk. 1, omhandlede lønningsregulativer og de i samme bestemmelses stk. 2 omhandlede overenskomster og regulativer.*

Loven har — ifølge § 3 — *virkning fra den 1. april 1964*, således at den forhøjede feriegodtgørelse eller det kontante tillæg til ferielønnen *første gang* kommer til *udbetaling i ferieåret 1965-66* på grundlag af den i ferieåret 1964-65 indtjente løn.

Lovforslaget fremsattes og behandlede sammen med det nedenfor omtalte forslag til lov om ændringer i medhjælperloven.

Arbejdsministeren gjorde ved fremsættelsen af lovforslaget opmærksom på, at der var en række *andre spørgsmål* i forbindelse med ferieloven, som igennem nogen tid havde været genstand for overvejelse. Man havde imidlertid fundet det rettest i forslaget alene at søge lovhjemmel for en ajourføring af feriegodtgørelsen og løn under ferien med den forbedring af disse goder, som havde fundet sted ved overenskomstnævnets kendelser, og var indstillet på at søge de resterende spørgsmål gjort til genstand for *forhandling med hovedorganisationerne* med henblik på senere at vende tilbage til spørgsmålet om *yderligere lovændringer*.

Mens ordførerne havde stærkt divergerende opfattelser af den i foråret gennemførte helhedsløsning, som lovforslaget var en konsekvens af, var der almindelig enighed om, at det måtte være rimeligt at gennemføre en forhøjelse af feriegodtgørelsen for dem, der ikke var omfattet af kollektive overenskomster.

Jacob Sørensen (V) fandt imidlertid, at lovforslaget brød med et hidtil gældende princip, idet forhøjelsen af feriegodtgørelsen efter lovforslaget kunne være større, end lønnen ville have været i ferien.